

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-192/13

Priština,
19. mart 2014. godine

U postupku:

N. Š.
U. 4. a
B.
S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

N/A

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Willem Brouwer, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/192/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA13944), od dana 13. februara 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 19. marta 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba N. Š. uložena na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/192/2013, povodom spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA13944 od dana 13. februara 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/192/2013, povodom spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA13944, od dana 13. februara 2013. godine.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 08. novembra 2006. godine, N. Š., u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava – njenog oca, podnela je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživala ponovni posed imovine-poslovne prostorije. Ona tvrdi da je njen otac, M. K., bio vlasnik prostorija koje se nalaze na parceli br. 942/1 u Peći, u površini od 20 m².
2. Kako bi podržala svoj imovinski zahtev, ona je dostavila sledeća dokumenat:
 - Odluka Skupštine opštine Peć, br. 02-463/83-2, od dana 29. marta 1985. godine. Ovom odlukom je dozvoljeno K. M. da postavi privremeni montažni objekat na parceli br. 942/1, u površini od 20 m² u Peći.
 - Odluka Sekretarijata za urbanizam, komunalije i stanovanje, br. 05-351/1, od dana 13. maja 1985. godine, kojom je M. K. iz Peći dato pravo da podigne montažni objekat na parceli 942/1 u Peći,
 - Kopija plana izdata od strane Opštinskog odeljenja za geodeziju u Peći, od dana 12. oktobra 1984. godine, koja pokazuje skicu postavljanja privremenog montažnog objekta na parceli 942/1, u površini od 20 m²,
 - Na osnovu osnovnog podatka br. 3273 Katastarske agencije Kosova od dana 14. juna 2011. godine, parcela br. 942/1 je imovina u društvenoj svojini te je Upravni organ tržišta ima pravo da koristi istu.
3. Ona tvrdi da je izgubila posed nad imovinom zbog okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom na Kosovu u 1998./1999. godini. Imovinski zahtev je upisan pod brojem KPA34226.
4. Dana 06. maja 2010. godine, službenici KAI su otišli na mestu na kome se nalazila poslovna prostorija i našli da je ista zauzeta od strane nepoznatog lica te se niko nije prijavio da učestvuje u postupku.
5. Na osnovu izveštaja o verifikaciji od dana 14. juna 2011. godine: sva gore navedena dokumenat su pozitivno verifikovana od strane KAI ekipe za verifikaciju.
6. Dana 13. februara 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPPC/D/C/192/2013, odbacila zahtev zbog nedostatka nadležnosti. U obrazloženju odluke

KIZK je naglasila da na osnovu dokumentacije i dostavljenih dokaza, podnosilac zahteva je jedino imao pravo da podigne privremeni montažni objekat za privremenu upotrebu te i da se imovina u zahtevu treba tretirati kao pokretna imovina.

7. U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjena Zakonom br. 03/L-079, KIZK je nadležna da odluči jedino povodom nepokretne imovne.
8. Dana 11. juna 2013. godine, odluka je uručena N. Š. te je ista uložila žalbu Vrhovnom sudu Vrhovnom sudu dana 11. jula 2013. godine (u daljem tekstu: žalilac).
9. Žalilac je objasnio da je poslovna prostorija bila nepokretna imovina, te je ista bila povezana sa zemljištem. Objekat je izgrađen solidnim materijalom. Prema tome, odluka na koju je uložena žalba je doneta na osnovu bitne povrede proceduralnog prava i pogrešne primene materijalnog prava.
10. Žalilac zahteva od Suda da poništi odluku KIZK povodom ovog predmeta i vrati predmet KIZK, ili da razmotri odluku i prizna pravo žalioaca na restituciju imovinskog prava korišćenja.

Pravno obrazloženje:

11. Žalba je prihvatljiva jer je ista uložena u vremenskom roku of 30. dana kao što je predviđeno zakonom (član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).
12. Nakon pregleda spisa predmeta i žalbenih navoda, u smislu člana 194 ZPP, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
13. U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog komisije na ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinsko pravo ili pravo korišćenja nad privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, već takođe dokaže da on ili ona trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.
14. U pogledu ove odredbe, proizlazi da je Komisija za imovinske zahteve Kosova kao i Vrhovni sud isključivo ograničeni da reši svojinske zahteve povodom privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu. Nesporno je to da na osnovu dostavljene dokumentacije (odluka) od strane žalioaca, ona je imala pravo korišćenja objekta do zamene lokacije urbanističkog zemljišta, te nakon promene urbanističkog zemljišta ona je bila obavezana da pomeri montažni objekat. Podnosilac zahteva-žalilac je imao pravo da podigne privremeni montažni objekat na parceli 192/1, u površini od 20 m² u Peći, na urbanističkom zemljištu. Žalilac je bio obavezan da pomeri ovaj privremeni montažni objekat na osnovu naloga izdatog od strane nadležnog organa za prilagođavanje zemljišta za izgradnju bez naknade i bez dodeljivanja prava na korišćenje drugog zemljišta.

15. Prema tome, na osnovu ovih činjeničnih zaključaka, Vrhovni sud smatra da je odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova na koju je uložena žalba pravedna i zakonita kada je odlučeno da se odbaci imovinski zahtev žalioaca kao nedozvoljen zbog nedostatka nadležnosti. Ovo iz razloga što na osnovu odluke nadležnog organa, žalilac ili njeni prethodnici su imali pravo da podignu privremeni montažni objekat za privremeno korišćenje, koji je smatran kao pokretni objekat. Vrhovni sud takođe smatra da je imovina u zahtevu u smislu člana 9, stav 1 Zakona o imovini i ostalim stvarnim pravima tretirana kao pokretni objekat. U smislu ove zakonske odredbe, privremene montažne zgrade, kiosci kao i privremene montažne izgradnje, kao u ovom konkretnom slučaju, se ne smatraju nepokretnom imovinom. Što više, privremeni objekat ne može biti pitanje priznavanja imovinskog prava niti se može upisati u imovinskom registru u katastru. Prema tome navodi žalioaca da je privremeni montažni objekat nepokretna imovina su neosnovani, neprihvatljivi i nezakoniti.
16. Ovo iz razloga što na osnovu ustanovljenih činjenice i pribavljenih dokaza rezultira da je žalilac u svojstvu korisnika urbanističkog zemljišta uživao jedino privremeno pravo korišćenja te je prema tome imao pravo podizanja privremenog montažnog objekta.
17. Odluka na koju je uložena žalba se be sastoji od bitne povrede ili pogrešne primene materijalnog i proceduralnog prava.
18. U smislu gore navedenog i na osnovu Zakona (član 13.3 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079), odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravno obrazloženje:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Willem Brouwer, EULEX Predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar